

בית-המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22801-07-22 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משטרת ישראל

לפני כב' השופט י' נועם, שופט עמית

העותרים

1. התנועה לחופש המידע

2. תומר גנון

שניהם ע"י ב"כ עוה"ד יערה וינקלר ועו"ד רחלי אדרי

נגד

המשיבה

משטרת ישראל

באמצעות עו"ד יעקב פונקלשטיין

מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

פסק-דין

1

2

העתירה

3

פתח דבר

4

1. לפני עתירה מינהלית, לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן - חוק חופש המידע

5

או החוק), המופנית נגד החלטת המשיבה, משטרת ישראל, לסרב ליתן מענה לבקשת מידע אודות

6

התקשוריותיה עם שלוש חברות פרטיות המספקות לה מוצרים ושירותים טכנולוגיים: חברת

7

NSO, חברת TA9 וחברת סלברייט - שלוש חברות ישראליות, אשר לא צורפו על-ידי העותרים

8

כמשיבות בעתירה. הטעם העיקרי לסירוב, שבו התמקד הדיון בעתירה, לאחר צמצום היקף המידע

9

המבוקש על-ידי העותרים והתמקדותו רק בשתי החברות הראשונות, עניינו בטענת המשיבה

10

בדבר החרגת תחולת החוק, בהתאם להוראת סעיף 14(א)(9), על מערכי המודיעין והחקירות של

11

משטרת ישראל, ועל מידע שנוצר, שנאסף או שמוחזק בידיהם.

12

בית-המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22801-07-22 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משטרת ישראל

- 1 הרקע העובדתי בעניין בקשת המידע וההליכים
2. להלן הרקע העובדתי העולה מכתבי-הטענות על נספחיהם. עותרת 1, התנועה לחופש
3 המידע, ועותר 2, העיתונאי תומר גנון (להלן - העותרים), הגישו למשיבה שלוש בקשות מידע
4 נפרדות, שבגדרן התבקש מידע רב ומפורט, בין-שאר, אודות החוזים והתקשרויות עם שלוש
5 חברות הטכנולוגיה האמורות, מטרותיהם והיקפם הכספי; חוות-דעת מקצועיות ומשפטיות
6 בעניין ההתקשרויות האמורות והצורך בפטור ממכרז; ולגבי אחת החברות - NSO - נתוני היקף
7 השימוש בתוכנת "פגסוס", רשימת הבקשות לצווים שיפוטיים לשימוש בתוכנה, וכן נהלים
8 והנחיות, כמו-גם חוות-דעת משפטיות או מקצועיות, שניתנו בעניין עצם השימוש בה והפעלתה.
9
- 10 3. המשיבה דחתה את שלוש הבקשות לקבלת מידע, על בסיס הוראת סעיף 14(א)(9) לחוק,
11 בצינה, כי הוראות החוק אינן חלות על מערכי המודיעין והחקירות של משטרת ישראל, וכן על
12 מידע שנוצר, נאסף או מוחזק ברשותן; וכי המידע המבוקש - שנוצר, נאסף ומוחזק בחטיבת
13 הסייבר - השייכת למערך המודיעין - מוחרג, אפוא, מתחולת החוק. בצד הטענה לאי-תחולת
14 החוק על המידע המבוקש, פירטה המשיבה, לחלופין, שני סייגים נוספים למסירת המידע: האחד
15 - לפי סעיף 9(ב)(1) לחוק, הפוטר את הרשות הציבורית מהחובה למסור מידע אשר גילוי עולל
16 לשבש את תפקודה התקין או את יכולתה לבצע את תפקידיה; והשני - בהתאם לסעיף 9(ב)(8)(א)
17 לחוק, הקובע כי רשות העוסקת באכיפת החוק, או שיש לה סמכויות חקירה, רשאית שלא למסור
18 מידע אודות שיטות העבודה ונהלים שלה, אם גילוי המידע עלול לפגוע בפעולות האכיפה.
19
- 20 4. העתירה הוגשה בעניין הסירוב הגורף למסירת המידע המבוקש לגבי שלוש החברות;
21 והופנתה הן נגד טענת המשיבה בדבר החרגת המידע מתחולת החוק, לפי סעיף 14(א)(9); והן נגד

בית-המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22801-07-22 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משטרת ישראל

- 1 הטענות החלופיות של המשיבה, בדבר שני הסייגים למסירת המידע - לפי סעיפים 9(ב)(1) ו-
2 9(ב)(8)(א) לחוק.
- 3
- 4 5. בדיון המוקדם בעתירה, תוקנה העתירה לבקשת העותרים, בכך שצומצמה רק למידע
5 הנוגע להחלטת המשיבה בדבר פטור ממכרז בהתקשרות עם שתי החברות - NSO ו-TN9, וכן
6 לסכומי ההתקשרות השנתיים שלה עם חברות אלו, בדומה למידע שפורסם באתר הרכש
7 הממשלתי בעניינה של חברת סלברייט (נספח 10 לעתירה). הצמצום המשמעותי והניכר של היקף
8 העתירה, אגב זניחת כל יתר פרטי המידע הרב הנוסף המבוקש, נעשה לטענת העותרים בעקבות
9 פרסום דו"ח הצוות לבדיקת האזנות סתר לתקשורת בין מחשבים, בראשות המשנה ליועצת
10 המשפטית לממשלה (משפט פלילי) עו"ד עמית מררי (להלן - דו"ח מררי), אשר חשף לשיטתם
11 חלק לא מבוטל מהמידע המבוקש. את המידע שנותר במחלוקת, קרי - לגבי הפטור ממכרז והיקפי
12 ההתקשרויות השנתיות של המשיבה עם שתי החברות, ביקשו העותרים לקבל, בין-השאר,
13 מהטעם שהמשיבה פרסמה בפומבי, מיוזמתה, את הנתונים המבוקשים הדומים לגבי חברת
14 סלברייט.
- 15
- 16 6. בעניין המידע המבוקש המצומצם, אודות הפטור ממכרז והיקף ההתקשרות עם שתי
17 החברות, הועלו על-ידי המשיבה שתי טענות סף: האחת - כי יש למחוק העתירה בשל אי-צירופן
18 של שתי החברות כמשיבות בעתירה, חרף העובדה שהן עלולות להיפגע מקבלת העתירה;
19 והשנייה - כי דין העתירה להידחות לגופה, מחמת החרגת תחולת חוק חופש המידע על חטיבת
20 הסייבר של משטרת ישראל, המהווה חלק ממערך המודיעין של המשטרה, וכן על המידע
21 המבוקש, שעל-פי הנטען - נוצר, נאסף ומוחזק בידיה, זאת על-יסוד הוראת סעיף 14(א)(9) לחוק.
- 22

בית-המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22801-07-22 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משטרת ישראל

טיעוני הצדדים

תמצית טיעוני העותרים

- 1
2
3 7. אשר לטענת הסף בדבר הפגם של אי-צירוף שתי החברות כמשיבות בעתירה, טוענים
4 העותרים, כי משיקולים של יעילות דיונית ראוי שהצירוף יעשה רק לאחר הכרעה מקדמית
5 במחלוקת בשאלה, האם המידע המבוקש מוחרג מתחולת חוק חופש המידע, לפי סעיף 14(א)(9);
6 זאת ככל שהדבר עוד יידרש. לשיטתם, בטענת הסף האמורה יש לשמוע רק את עמדותיהם של
7 הרשות ושל העותרים; וצירוף החברות יעשה רק אם תידחה טענת הסף ויהא מקום לשמוע את
8 עמדתן בעניין הסייגים למסירת המידע. ב"כ העותרים הסכימה, כי הכרעת בית-המשפט במחלוקת
9 בשאלת תחולת החוק על המידע המבוקש, המהווה, כלשונה, "מעין החלטה מקדמית בטענת
10 סף", תינתן בשלב דיוני זה, של הדיון המוקדם בעתירה, זאת על-יסוד התשתית העובדתית
11 והטיעונים שהועלו הן בכתבי-הטענות, קרי - כתב-העתירה והתגובה המקדמית שנתמכה
12 בתצהיר, והן בטיעוני הצדדים בדיון המוקדם.
13
14 8. העותרים גורסים, כי המידע המבוקש אינו מוחרג מתחולת חוק חופש המידע, לפי
15 סעיף 14(א)(9) לחוק. בכתב-העתירה, שהתייחס כאמור למידע מבוקש רב, אשר צומצם בסופו
16 של יום למידע הנוגע להחלטת המשיבה בדבר פטור ממכרז בהתקשרות עם שתי החברות וכן
17 לסכומי ההתקשרות השנתיים שלה עמן, נטען כי בניגוד לגופים אחרים שנמנו בסעיף 14(א) לחוק,
18 לא פטר המחוקק את משטרת ישראל בכללותה מתחולת החוק, אלא רק לגבי מידע שנוצר, נאסף
19 או מוחזק במערכי המודיעין והחקירות של המשטרה; ולשיטתם, קריאה תכליתית של הסעיף,
20 תוך התייחסות לכוונת המחוקק בהחרגת הגופים המנויים בסעיף 14(א), מלמדת כי הפטור
21 מתחולת החוק חל רק כאשר מדובר במידע לצרכי חקירה או מודיעין. לטענת העותרים, לא ערכה
22 המשיבה בחינה תכליתית של המידע המבוקש, תוך ביצוע איזונים מתאימים בין הרציונל שעמד
23 ביסוד הפטור האמור מתחולת החוק - של מניעת ניצול החוק בידי עבריינים להשיג מידעים

בית-המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22801-07-22 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משטרת ישראל

1 מודיעיניים או פרטי חקירות, לבין האינטרסים הציבוריים שבחשיפת המידע, וביניהם - פיקוח
2 אפקטיבי על עבודת המשטרה ועמידתה בעקרון החוקיות, ובחינת מידתיות הפגיעה בזכויות
3 חוקתיות, ובפרט כשמדובר בכלים שנויים במחלוקת שיש בהם פוטנציאל פגיעה ניכר באזרחים
4 על-ידי איסוף מידע בדרך פולשנית.

5

6 9. העותרים מוסיפים וטוענים בכתב-העתירה, בעניין הסירוב הגורף למסירת מידע מכוח
7 סעיף 14(א)(9) לחוק, כי החלטת המשיבה לא עומדת במבחנים של "מיקום המידע" ושל "מהות
8 המידע". אשר ל"מיקום המידע", ציינו העותרים כי במענה לבקשת המידע לא ביססה המשיבה
9 את טענתה שלפיה המידע המבוקש נוצר ומוחזק בבלעדיות במערך המודיעין והחקירות; מה-גם
10 שלשיטתם של העותרים, גורמים רבים במשטרה היו מעורבים בהכנסת הטכנולוגיה ובהסדרתה,
11 ולא מדובר במידע שהוא תוצר של פעילות בלעדית של מערכי המודיעין והחקירות, גם אם המידע
12 משמש את המערכים הללו. בכל הנוגע ל"מהות המידע", נטען כי מדובר במידע סטטיסטי
13 ומצטבר שבמהותו אינו חומר מודיעיני או חומר חקירה, וכי פרשנות תכליתית ומצמצמת של
14 סעיף 14(א) אינה מחילה עליו את הפטור מתחולת החוק שבסעיף; מה-גם, שקמה חובה חקוקה
15 לפרסמו, על-פי דיני המכרזים, בכל הנוגע להתקשרות בפטור ממכרז, כפי שנעשה בפרסומים
16 באתר הרכש הממשלתי בעניין ההתקשרות עם חברת סלברייט.

17

18 10. כאמור, בדיון המוקדם בעתירה, הודיעו העותרים כי הם מצמצמים את העתירה,
19 ומבקשים כי ייחשף להם בעניין שתי החברות, רק מידע הנוגע להחלטה בדבר פטור ממכרז
20 וסכומי ההתקשרות השנתיים עמן, בדומה לזה שפרסמה המשיבה באתר הרכש הממשלתי בעניין
21 חברת סלברייט (נספח 10 לעתירה), קרי - מידע אודות ההתקשרויות עמה במהלך השנים,

בית-המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22801-07-22 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משטרת ישראל

- 1 הסכומים ששולמו לה, רשימת התוכנות שסיפקה, פרוטוקולים של ועדות המכרזים בדבר פטור
2 ממכרז וחוות דעת על הצורך בהתקשרות.
3
4 11. בדיון המוקדם בעתירה הוסיפו וטענו העותרים, כי המידע המבוקש, המצומצם, אינו
5 מוחרג מתחולת חוק חופש המידע, לפי סעיף 14(א)(9) לחוק, גם מן הטעם שהרציונל של הסעיף
6 האמור נועד להגן על מערך המודיעין והחקירות של המשטרה, שלא ייפגע מעצם פרסום דבר
7 קיומן של התקשרויות מסוימות, אך במקרה הנוכחי עצם ההתקשרויות כבר ידועות ברבים, הן
8 מכך שפורסמו בדו"ח מררי, הן מפרסומים של החברות והן מהעובדה שהמשיבה לא הכחישה
9 את דבר ההתקשרויות. לשיטתם של העותרים, משעצם ההתקשרויות הן כיום גלויות ברבים, אין
10 עוד תחולה לסעיף 14(א)(9) לחוק אודות המידע, וכל שנותר הוא לבחון אם קיימים סייגים לגילוי
11 מידע במסגרת החוק, לפי סעיף 9(ב), ובדיקה זו, ככל שתעשה, ניתן לבצע לאחר צירוף החברות
12 כמשיבות בעתירה.
13
14 12. העותרים אף מבקרים את שיקול הדעת של המשיבה, עת דחתה בעבר, על-יסוד סעיף
15 14(א)(9) לחוק, את בקשת המידע בכל הנוגע להתקשרות עם חברת סלברייט, אך בסופו של יום
16 פרסמה ברבים, מכוח דיני המכרזים, את עצם ההתקשרות עם אותה חברה והיקפה הכספי. שינוי
17 העמדה, מסירוב למסור מידע לפי סעיף 14(א)(9) לחוק חופש המידע, עד לפרסום מידע באופן
18 יזום לפי דיני המכרזים, מצביע לטענת העותרים על היעדר שיקול דעת בסירוב "אוטומטי", ועל
19 כך שהחשש שהוצג בתחילה מפגיעה לכאורית כתוצאה מפרסום המידע, לא התממש. לכך
20 מוסיפים העותרים ומדגישים, כי במקרה דנן קיים אינטרס ציבורי לקבלת המידע המבוקש לנוכח
21 פרשנות מצמצמת ותכליתית של הוראות סעיף 14(א)(9) לחוק. לטענתם, מטרת הוראת החוק
22 נועדה למנוע את חשיפת עצם ההתקשרויות בין המשטרה לבין החברות בעניין האמצעים

בית-המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22801-07-22 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משטרת ישראל

1 הטכנולוגיים, אך היות שעצם ההתקשרות כבר "ידועה לציבור", הרי שהפרטים הנוגעים
2 להתחייבויות החוזיות, או לתשלומים הכספיים, הם בבחינת פרטים "טכניים", שלא עליהם
3 התכוון המחוקק להגן בהוראת סעיף 14(א)(9) לחוק.

4
5 13. בנוסף, מציינים העותרים, כי המשיבה לא עמדה בנטל הרובץ עליה להוכחת תחולתו של
6 סעיף 14(א)(9) לחוק על המידע המצומצם המבוקש, שכן לא הוצגו אינדיקציות לכך שמידע זה
7 אכן נוצר, נאסף או מוחזק ביחידה שהוחרגה בסעיף האמור, קרי - יחידת הסייבר שבאח"מ.
8 ולשיטתם - המידע המבוקש לא נוצר ונאסף על-ידי גורמי חקירות ומודיעין, אלא על-ידי גורמי
9 מטה של המשטרה ובכללם מחלקת רכישות ומכירות.

10
11 אשר להחלטות מכוח דיני המכרזים שמכוחם נתקבלו החלטות על פטור ממכרז
12 בהתקשרויות עם החברות, אישרו העותרים, כי העתירה אינה תוקפת החלטות לפי דיני המכרזים,
13 ומתמקדת בקבלת מידע לפי חוק חופש המידע.

14
15 תמצית טיעוני המשיבה

16 14. בפתח טיעוניה גורסת המשיבה, כי חלה חובה על העותרים לצרף כמשיבות את שתי
17 החברות, כמי שעלולות להיפגע מקבלת העתירה; וכי יש לשמוע את עמדתן גם בשאלת הסף
18 בדבר תחולת סעיף 14(א)(9) לחוק על המידע המבוקש.

19
20 15. לגוף העתירה גורסת המשיבה, כי דין העתירה להידחות אף לאחר צמצומה, שכן המידע
21 המבוקש נוגע להתקשרויות של "מערך המודיעין והחקירות של משטרת ישראל", המוחרג מחוק
22 חופש המידע, כאמור בסעיף 14(א)(9) לחוק. המשיבה טוענת, כי העובדה שגורמים רבים

בית-המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22801-07-22 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משטרת ישראל

1 במשטרה היו מעורבים בהכנסת מערכות טכנולוגיות לשימוש אגף החקירות והמודיעין (להלן -
2 אח"מ), ובכלל זה גורמי רכש, אנשי טכנולוגיה וגורמים ממערך הייעוץ המשפטי, אינה מלמדת
3 על כך שהמערכות אינן מהוות מידע של האח"מ. בהקשר זה מציינת המשיבה, כי מערכות מחשב
4 וכלי עבודה שונים נרכשים על-ידי המשטרה בעקבות צורכי חטיבות האח"מ, ומוצרים ושירותים
5 אלו נועדו לצורכיהם הבלעדיים של החטיבות האמורות. לטענתה, עצם העובדה שהליך הרכש
6 מושא עתירה זו, נוהל באגפי מטה רלבנטיים במשטרה, אינו מוציא אותו מידי חטיבת הסייבר
7 שהיא חלק מהאח"מ, ושעבורה ולצרכיה הבלעדיים נרכשו המערכות. היא מדגישה, כי ככל ארגון
8 ממשלתי, החטיבות והאגפים המקצועיים אינם מבצעים בעצמם את הרכש, אלא נעזרים בגורמי
9 מטה מומחים, האחראים על הרכש בארגון; כי מדובר בהתנהלות מינהלית מקובלת וראויה; ולא
10 יתכן כי עצם העובדה שהליכי הרכש טופלו וקודמו בידי גורמי מטה אחרים, תביא לאי-החלת
11 סעיף 14(א)(9) לחוק, שכן הדבר מנוגד לתכלית של החוק וללשונו הברורה. המשיבה מוסיפה,
12 כי גם מבחינה מהותית מדובר במידע "השייך לאח"מ", היות שמדובר במערכות אשר נרכשו
13 לצורך עבודת האח"מ, קרי - פעילות של חקירות ומודיעין במסגרת עבודת חטיבת הסייבר; זאת
14 כאשר החטיבה אחראית, מהותית, על הקשר עם החברות הטכנולוגיות והעבודה עמן לאחר קבלת
15 המערכת. בעבודתה זו היא אמנם נעזרת בגורמים שונים במשטרה ובתוכם מרו"מ (מחלקת
16 רכישות ומכירות), כדי להוציא את ההתקשרות מהכוח אל הפועל.

17
18 16. המשיבה דוחה את טענות העותרים, שלפיה תקנות חובת המכרזים דורשות את פרסום
19 המסמכים המבוקשים. בהקשר זה מציינת המשיבה, כי ההתקשרויות משנת 2014 ואילך עם שלוש
20 החברות המוזכרות בעתירה המקורית, בוצעו תחת פטורים שונים מחובת עריכת מכרז, בהתאם
21 לסייגים שקבעו ועדות המכרזים השונות שהתכנסו בעניינן, והכל כמצוות תקנות חובת המכרזים,
22 התשנ"ג-1993 (להלן - התקנות), וכי התקיימו החריגים בתקנות המאפשרים שלא לפרסם את

בית-המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22801-07-22 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משטרת ישראל

1 דבר ההתקשרות לרכישת ציוד מקצועי עבור המשטרה ללא מכרז. המשיבה מוסיפה, כי החלטות
2 ועדות המכרזים להתיר את ההתקשרויות עם החברות בפטור ממכרז, חוסות תחת החריגים
3 שמנויים בתקנות חובת המכרזים ונומקו על-ידי הוועדות בטעמים מיוחדים שנרשמו בגדרן,
4 לצורך מניעת חשיפת שיטות ואמצעים ושמירה על ביטחון הציבור. בעניין זה, ועדות המכרזים
5 קיבלו את המלצות היחידות המקצועיות באח"מ, שקבעו כי יש בפרסום ההחלטות כדי לפגוע
6 בשיטות חקירה ובאכיפה. בנסיבות אלו, החלטות ועדות המכרזים לא פורסמו באתר הרכש
7 הממשלתי, והן חסויות גם לפי דיני המכרזים.

8

9 17. המשיבה מוסיפה, כי ההתקשרות עם חברת סלברייט, שפרסום אודותיה נעשה באתר
10 הרכש הממשלתי בהתאם לדיני המכרזים, הייתה שונה מההתקשרויות עם שתי החברות האחרות,
11 שכן מדובר, כלשונה, "בבקשות מעולמות תוכן שונים". ההתקשרות עם סלברייט נועדה לרכוש
12 עבור המשטרה כלי לשימוש ראייתי גלוי, וניתן היה לפרסם את דבר הכוונה להתקשר בהגבלות
13 מסוימות, זאת בניגוד לעולמות התוכן של המודיעין והסייבר, שבהם מתמחות שתי החברות
14 האחרות, ואשר ההתקשרויות עמן סודיות וחסויות.

15

16 18. אשר לבקשת המידע בעניין NSO, מציינת המשיבה כי הנושא נתון עדיין תחת בחינתו של
17 צוות הבדיקה הממשלתי, וכי לאחר פרסום דו"ח מררי, עצם ההתקשרות אינה חסויה עוד. כל מה
18 שניתן היה לפרסם לציבור בעניין זה מפורט בדו"ח מררי; אך אופן השימוש בתוכנה עדין חסוי.
19 היא מדגישה, כי גם צוות הבדיקה סבר שחשיפת פרטים מסוימים תפגע בעבודת המשטרה,
20 והוציא דו"ח גלוי שלא כולל את הפרטים המבוקשים בעתירה, בצד דו"ח חסוי ליועצת המשפטית
21 לממשלה הכולל פרטים אודות שיטות עבודה ואמצעים של המשטרה וסודות מסחריים של
22 החברות. לטענת המשיבה, הנתונים המבוקשים בבקשה המצומצמת של העותרים חוסים תחת

בית-המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22801-07-22 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משטרת ישראל

1 סעיף 14(א)(9) לחוק, ומוחרגים אפוא מתחולת החוק; ומכל מקום, גם מדובר במידע שחלים
2 לגביו סייגים נוספים לגילוי, כמו סעיף 9(ב)(1) לחוק - הנוגע למידע אשר גילוי עלול לשבש
3 את התפקוד התקין של הרשות, ויתכן גם היבטים של סוד מסחרי או בעל ערך כלכלי - כאמור
4 בסעיף 9(ב)(6) לחוק, ויש לאפשר לחברות להשמיע את קולן בעניין זה.

5

6 19. בעניין בקשת המידע הנוגעת לחברת TA9, מדגישה המשיבה כי עצם ההתקשרות עמה
7 אינה חסויה. עם זאת, מסמכי הפטור ממכרז בעניינה וסכומי ההתקשרות עם החברה מוחרגים
8 מתחולת החוק לפי סעיף 14(א)(9), ולחלופין - יתכן שחל עליהם אף הסייג לפי סעיף 9(ב)(1)
9 לחוק, הקובע כי רשות ציבורית אינה חייבת למסור מידע העלול לשבש את תפקודה התקין.

10

11 דיון והכרעה

12 חוק חופש המידע

13 20. חוק חופש המידע מעגן את זכותם של אזרחי המדינה ותושביה לקבל מידע מרשויות
14 הציבור, בקבעו בסעיף 1 כי "לכל אזרח ישראלי או תושב, הזכות לקבל מידע מרשות ציבורית,
15 בהתאם להוראות חוק זה". בבסיסה של הזכות לקבלת מידע מספר רציונאליים. הזכות למידע
16 נתפסת כחיונית לצורך מימוש זכות היסוד החוקתית לחופש הביטוי והבעת הדעה. היא מהווה
17 תנאי להגשמתה של זכות הציבור לדעת, וליכולתו של הציבור לבטא את דעותיו ועמדותיו בגדרו
18 של השיח הציבורי, ועל-כן הנה חיונית לקיומו ולתפקודו התקין של המשטר הדמוקרטי. כן
19 משמשת הזכות לחופש המידע, אמצעי חיוני בידי הציבור להפעלת פיקוח וביקורת ראויים
20 ויעילים על הרשויות לשם הבטחת תפקודן התקין. בנוסף, משקפת זכות זו את הרציונל הרואה
21 ברשות הציבורית כנאמן הציבור, אשר המידע הנאסף על-ידה הנו לטובת כל אחד מיחידיו (עע"ם
22 7024/03 עו"ד אריה גבע נ' יעל גרמן ואח' (6.9.06) בפסקאות 11 ו-12 לפסק-דינה של כב'
23 השופטת ארבל); וכן ראו: עע"ם 8282/02 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נגד מדינת ישראל -

בית-המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22801-07-22 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משטרת ישראל

1 משרד מבקר המדינה, פ"ד נח(1) 470, 465 (2003); עע"ם 9135/03 המועצה להשכלה גבוהה
2 נגד הוצאת עיתון "הארץ" (19.1.06) בפסקאות 8 ו-9 לפסק-דינה של כב' השופטת (כתוארה
3 אז) חיות); ועע"ם 6013/04 מדינת ישראל – משרד התחבורה נגד חברת החדשות הישראלית
4 בע"מ (1.2.06) בפסק-דינו של כב' השופט (כתארו אז) ריבלין).

5

6 21. בצד זאת, הזכות לקבלת מידע איננה מוחלטת, וחוק חופש המידע כולל מתווה של
7 איזונים, שנועדו, מחד-גיסא – להבטיח את הזכות לקבלת מידע; ומאידך-גיסא – להגן במקרים
8 המתאימים על זכויות ואינטרסים מנוגדים. על-רקע זה נקבעו בחוק סייגים לזכות לקבלת מידע
9 מן הרשות, כנגזרת מההכרה של יחסיות הזכות, אשר באים לידי ביטוי "במסגרות" שבסעיפים 8
10 ו-9 לחוק. סעיף 8 מתייחס לבקשות לקבלת מידע שהרשות הציבורית רשאית לדחות; וסעיף 9
11 עניינו מידע שאין למוסרו או אין חובה למוסרו. בהמשך מתווה החוק "מסגרות" נוספות בסעיפים
12 10, 11 ו-17 לחוק, בדבר השיקולים הנדרשים ואפשרות למסירת מידע חלקי, או בתנאים (עת"מ
13 י-ם) 1591-01-17 התנועה לחופש המידע נ' משרד ראש הממשלה (10.1.19) בפסקאות 24-
14 (23).

15

16 החריג לתחולת החוק שבסעיף 14(א)(9)
17 22. כאמור, בענייננו מתמקד הדיון בהוראת סעיף 14(א) לחוק, המחריגה את תחולת החוק
18 לגבי גופים מסוימים וכן על מידע שנוצר, נאסף או מוחזק בידיהם. על הסעיף הנדון עמדתי בעבר
19 בעת"מ (י-ם) 54247-04-15 התנועה לזכויות דיגיטליות נ' משרד הפנים (31.7.19), ואחזור על
20 עיקרי הדברים.

21

בית-המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22801-07-22 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משטרת ישראל

- 1 סעיף 14(א) לחוק – שכותרתו "סייגים לתחולת החוק" מורה – כי "הוראות חוק זה לא
2 יחולו על הגופים שלהלן ועל מידע שנוצר, נאסף או מוחזק בידיהם - "... בהמשך הסעיף,
3 מפורטים הגופים השונים שסייג התחולה חל בעניינם, ובכלל זה סעיף קטן (9) - החל על "מערכי
4 המודיעין והחקירות של משטרת ישראל".
- 5
- 6 23. על תכליתו של סעיף 14(א) לחוק חופש המידע ניתן ללמוד מדברי ההסבר להצעת חוק
7 חופש המידע, התשנ"ז-1997 (הצעות חוק 2630, כ' בסיוון התשנ"ז, 25.6.1997, בעמ' 604);
8 בהמשך לדברי ההסבר הזהים, לעניין זה, בהצעת חוק חופש המידע, התשנ"ו-1996 (הצעות חוק
9 2523, טז באדר התשנ"ו, 7.3.1996, עמ' 616), עת כללה ההצעה בתחילה שבעה גופי ביטחון
10 וחקירה שהסייג יחול בעניינם, בהמשך - 11 גופים, ועם השנים הורחבה.
- 11
- 12 על תכלית ההחרגה מתחולת החוק, שנקבעה בסעיף 14(א)(9), נאמר בדברי ההסבר
13 להצעת החוק: "הניסיון במדינות אחרות מלמד, שגורמים העוסקים בפשיעה עשו ניסיונות
14 להשיג מידע בתחומים הנוגעים לאכיפת החוק, בכדי לקדם את מטרותיהם הבלתי חוקיות".
15 אולם, אין הכוונה רק למידע מתוך תיקי מודיעין או חקירות, אלא גם לשיטות ואמצעי פעולה של
16 מערכי המודיעין והחקירות.
- 17
- 18 בהמשך דברי ההסבר הובהר הטעם להוצאת גופים מסוימים, כגופים, מתחולת החוק:
19 "לגבי מידע בעניינים ביטחוניים שונים או בעניינים הנוגעים לאכיפת החוק, קיים חשש, כי
20 עצם מתן מענה למבקש לפיו המידע המבוקש על ידו חסוי, מסגיר את העובדה שאכן קיים
21 מידע, ובכך עלול להגרם לעניין נזק חיוני ביותר. על כן, יש הכרח להוציא גופים מסוימים
22 מתחולת החוק, בכדי להבטיח למידע שבידם יתר הגנה".
- 23

בית-המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22801-07-22 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משטרת ישראל

1 בנוסף צוין בדברי ההסבר, כי "מאחר והגופים האמורים מייצגים מידע המועבר לעיון
2 של רשויות אחרות, יש צורך לקבוע גם, כי הסייג לתחולת החוק חל גם על המידע שייצר או
3 אסף גוף הפטור מתחולת החוק, אפילו אם הוא נמצא בידי רשות ציבורית אשר החוק חל
4 עליה".

5

6 משכך, סייג אי-תחולת החוק חל הן על הגופים המנויים בסעיף 14(א) לחוק, כגופים;
7 וכן על מידע שנוצר או נאסף על-ידם, גם אם הועבר לעיון רשויות אחרות, שהחוק חל עליהן.

8

9 24. יודגש, כי במובחן מסעיף משנה (8), החל על "כל גוף או רשות שיש להם סמכות חקירה
10 על-פי דין, לגבי מידע שנאסף או שנוצר לצורכי חקירה ולגבי מידע מודיעיני", הרי שסעיף
11 משנה (9) החל על מערכי המודיעין והחקירות של משטרת ישראל, כגוף, אינו מוגבל למידע
12 שנוצר או נאסף לצורכי חקירה או מידע מודיעיני, ומדובר בסייג רחב יותר, כקבוע ברישא לסעיף
13 14(א).

14

15 החרגת תחולת החוק בסעיף 14(א)(9) לחוק חלה, אפוא, על "מערכי המודיעין
16 והחקירות של משטרת ישראל" - כגוף, ככל שמדובר במיהות הרשות המתבקשת, וכן על מידע
17 שנוצר, נאסף או מוחזק בידם - בשל מהות המידע המבוקש, גם אם המידע נמצא בידי רשות
18 ציבורית אשר החוק חל עליה; כאשר הטעם העומד ביסוד ההחרגה הוא שמירה על תפקודם היעיל
19 של מערכי החקירות והמודיעין של המשטרה, במסגרת ההגנה על שלום הציבור וביטחוננו ואכיפת
20 החוק.

21

22 25. בפסיקה הודגשה ההבחנה בין סעיף 14(א) לחוק, המחריג את הגופים המנויים בו, וכן
23 את המידע שנוצר, נאסף או מוחזק על-ידם, מגדרי תחולתו של חוק חופש המידע, לבין

בית-המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22801-07-22 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משטרת ישראל

1 "המסננות" למסירת מידע הקבועות בסעיפים 8 ו-9, והמסננות הנוספות שבסעיפים 10, 11 ו-17
2 לחוק, החלות על גופים ומידע שהחוק חל עליהם. נפסק - אגב דימוי של חוק חופש המידע
3 "כמשול למכונה שבעורקיה זורם המידע בצינור ראשי" - כי הסעיף הראשון קובע כי הגופים
4 המנויים בו יוחרגו באופן מוחלט מחוק חופש המידע, והמידע שנוצר, נאסף או מוחזק על-ידי
5 גופים אלו "לא נכנס כלל למכונה" והוצא מגדר תחולת החוק, שעה ש"המסננות" האחרות
6 למסירת מידע מתייחסות למידע "שמוזרם לתוך הצינור" (עע"מ 7744/10 המוסד לביטוח לאומי
7 נ' יפית מנגל, פ"ד סו(1), 116 (2012), בפסקה 1 לפסק-דינו של כב' השופט עמית). ההלכה
8 הפסוקה שבה הבהירה, כי לאור לשון החוק ותכלית החקיקה שהובאה בדברי ההסבר להצעת
9 החוק, מדובר ב"החרגה מוחלטת", כאשר "החוק אינו קובע סייגים להחרגה זו, ואין גם כל
10 התייחסות לתוכנו של המידע המבוקש" (עע"מ 4349/14 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ'
11 משרד ראש הממשלה (3.11.15), בפסקה 16).

12
13 26. בצד זאת הודגש בפסיקה, כי יש להיזהר מפרשנות מרחיבה לחריגים לתחולתו של חוק
14 חופש המידע, וכי כלל זה חל גם בשאלת תחולתו של סעיף 14(א) לחוק (עע"מ 1786/12 אברהים
15 ג'ולאני נ' מדינת ישראל - המשרד לביטחון פנים (21.11.13) בפסקה 45 לפסק-דינה של כב'
16 השופטת ברק ארז). בהקשר זה נפסק, בדעת רוב, כי ההחרגה שבסעיף 14(א) לחוק, בהתייחס
17 ל"מערכי המודיעין והחקירות של משטרת ישראל", לא חלה על עיבוד של חומרי חקירה
18 שנעשה על-ידי גורם אחר, באותו עניין - הפרקליטות, במסגרת עריכת "תמצית מעוקרת" של
19 עובדות תיק חקירה" שנסגר (לעיל).

20
21 27. בעניין אחר, כאשר נתבקש מידע על דיון שהתקיים על-ידי ראש הממשלה ושר הביטחון
22 אודות בנייה שביקש הוואקף לבצע בהר הבית, ונטען על-ידי המדינה להחלת סעיף 14(א) לחוק

בית-המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22801-07-22 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משטרת ישראל

1 חופש המידע, בהיות המידע בידי המזכירות הצבאית במשרד ראש הממשלה, נפסק, כי "סעיף 14
2 אינו מוציא מתחולתו של החוק עניינים הנוגעים באופן כללי לעבודת אחד הגופים החוסים
3 בצלו, אלא רק מידע שנוצר, נאסף או מוחזק באופן בלעדי על-ידי אחד הגופים הללו"; וכי
4 "כאשר מידע נוצר בידי גוף שאינו חסוי ומוחזק בידי שתי רשויות שלטוניות – האחת חסויה
5 והשנייה אינה חסויה – לא ייהנה המידע מחיסוי אוטומטי..." (ה"פ (י-ם) 282/00 יהודה עציון
6 נ' סגן המנהל הכללי למשרד לביטחון פנים (פ"מ, התש"ס-2000, חלק ראשון, עמ' 1; ההדגשה
7 במקור).

8
9 28. הפסיקה גם נדרשה לשאלת "מיקומו" של המידע, לצורך החלת הוראת סעיף 14(א) לחוק
10 חופש המידע, בין-השאר כאשר נטען שחומר מוחזק הן על-ידי גורם הנמנה בסעיף הנ"ל, והן על-
11 ידי גורם אחר שאינו נמנה בסעיף. בפסק-הדין בעע"מ 4349/14 האגודה לזכויות האזרח
12 בישראל נ' משרד ראש הממשלה (לעיל), נדונה השאלה, האם משרד ראש הממשלה מחויב
13 לחשוף נתונים אודות היקף ההיתרים לביצוע האזנות סתר מטעמים של ביטחון המדינה הניתנים
14 על-ידי ראש הממשלה, זאת על-רקע הוראת סעיף 14(א)(2) לחוק שלפיו החוק לא יחול על שירות
15 הביטחון הכללי, ועל מידע שנוצר, נאסף או מוחזק בידו. במישור העובדתי, לא הייתה מחלוקת
16 על-כך שהמידע המבוקש הוחזק אך ורק בידי השב"כ; עם זאת נטען על-ידי המערערות, כי המידע
17 המבוקש "נוצר" על-ידי ראש הממשלה, שכן על אף שמקורו של המידע העומד ביסוד ההיתרים
18 להאזנות הסתר הביטחוניות הוא בשב"כ, הרי שההיתרים עצמם ניתנים על-ידי ראש הממשלה,
19 והמידע המבוקש נוגע להיקף ההיתרים שניתנו ולא למידע העומד בבסיסם. בית-המשפט פסק,
20 כי "ככלל, מיקומו של המידע לצורך תחולת חוק חופש המידע ייקבע בהתאם להיכן שבו מצוי
21 המידע בפועל – ובענייננו, המידע המבוקש אינו נמצא ברשות ראש הממשלה אלא ברשות
22 שירות הביטחון הכללי בלבד". בית-המשפט הוסיף, כי במקרים חריגים כמו המקרה שנדון
23 לפניו, כאשר המידע נוצר ברשות אחרת מזו שבה הוא מוחזק, בשעה שלרשות שיצרה את המידע

בית-המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22801-07-22 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משטרת ישראל

1 סמכויות ייחודיות בעניין שאינן ניתנות לאצילה – יש להוסיף ולבחון אם מהותו של המידע
2 תואם לאופיו ולתכליתו של הגוף שבו הוא מצוי, ולכך השיב בחיוב – זאת לנוכח העובדה
3 שהשב"כ הוא הגוף שיזם את ההליך וגם מי שמבצע את הפעולות שהותרו מכוחו. משכך, ומשלא
4 מצא בית-המשפט ממש בטענת המערערים, שלפיה המידע הועבר לשב"כ רק כדי "לחמוק" מגדר
5 חובת הגילוי שבחוק, נפסק כי בהיות המידע מצוי בידי השב"כ בלבד – הרי שחל עליו סעיף
6 14(א)(2) לחוק חופש המידע.

7

8 29. בעניין אחר שנדון לפניי, בעת"מ (י-ם) 54247-04-15, בעניין התנועה לזכויות
9 דיגיטליות (לעיל), ביקשו העותרות לקבל מידע מוועדת המכרזים של רשות האוכלוסין ומוועדת
10 המכרזים של משרד הפנים, אודות שני מכרזים שהתנהלו לפניי, הנוגעים לרשות הביומטרית,
11 אשר נמנתה בסעיף 14(א)(14) לחוק כאחד מהגופים שחוק חופש המידע לא יחול עליהם ועל
12 מידע שנוצר, שנאסף או שמוחזק בידיהם. באותו מקרה נפסק, כי בהיות הרשות הביומטרית יחידה
13 קטנה במשרד הפנים, שאינה יחידת סמך, נעזרה היא בוועדות המכרזים של משרד הפנים ושל
14 רשות האוכלוסין; כי ועדות אלו פעלו בשליחות הרשות הביומטרית, ומטעמה ועבורה בלבד, והיו
15 אפוא "זרועה הארוכה"; וכי המבחן בדבר תחולת סעיף 14(א)(14) לחוק על המידע המבוקש
16 באותו מקרה אינו מבחן "פיזי", בהתייחס לשאלה היכן מצוי המידע, אלא מבחן "מהותי" - בזיקה
17 לשאלה, האם המסמכים נוצרו, נאספו, או הוחזקו בידי הרשות הביומטרית בלבד, והתשובה לכך
18 חיובית.

19

20

21

22

בית-המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22801-07-22 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משטרת ישראל

- 1 מן הכלל אל הפרט
- 2 30. לאחר בחינת מכלול טיעוני הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין העתירה להידחות, מן הטעם
- 3 שהמידע המבוקש מהמשטרה - גם המצומצם בעניין היקף ההתקשרות בפטור ממכרז עם שתי
- 4 החברות - מוחרג מתחולת חוק חופש המידע לפי סעיף 14(א)(9); והטעמים לכך יובאו להלן.
- 5
- 6 31. ההחלטה בשאלת תחולת סעיף 14(א)(9) על המידע המבוקש, טעונה הכרעה עובדתית
- 7 ומשפטית בדבר מיהות הגוף המתבקש ומיהות המידע המבוקש; וכאמור, הצדדים הסכימו שזו
- 8 תינתן במסגרת הדיון המוקדם על-בסיס כתבי-הטענות שהוגשו - כתב-העתירה והתגובה
- 9 המקדמית, וטיעוניהם בעל-פה.
- 10
- 11 32. כאמור, המידע המצומצם שמבקשים העותרים לקבל ממשטרת ישראל, נוגע
- 12 להתקשרויות בפטור ממכרז בינה לבין החברות הטכנולוגיות והיקפן הכספי. ואולם, כעולה
- 13 מהתגובה המקדמית שנתמכה בתצהיר, מדובר בהתקשרויות בעניין מוצרים, כלי עבודה
- 14 ושירותים, בתחום המחשוב והטכנולוגיה, אשר נרכשו לצרכיהן הבלעדיים של חטיבות אגף
- 15 החקירות והמודיעין, ובכללן חטיבת הסייבר - האחראית גם על הקשרים המהותיים והמקצועיים
- 16 עם החברות והעבודה עמן לאחר קבלת המערכות. משכך, מוחרג המידע מתחולת חוק חופש
- 17 המידע, לפי סעיף 14(א)(9), בהתייחסו לגוף המוחרג באופן מוחלט מתחולת החוק - מערך
- 18 המודיעין והחקירות של משטרת ישראל.
- 19
- 20 33. מכל מקום, כעולה מהתגובה המקדמית, המידע המבוקש מהמשטרה - גם המצומצם -
- 21 נוצר, נאסף ומוחזק בידי מערכי המודיעין והחקירות של המשטרה בלבד; ועל-כן גם מהטעם של
- 22 מהות המידע, מוחרג הוא מתחולת החוק לפי סעיף 14(א)(9). כפי שציינה המשיבה, גם אם מערכי

בית-המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22801-07-22 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משטרת ישראל

1 החקירות והמודיעין הסתייעו, לתכלית שימושן הבלעדי, במוצרים ובשירותים הטכנולוגיים
2 שנרכשו, בגורמים נוספים של המשטרה - לוגיסטיים, כספיים, משפטיים או גורמים האמונים על
3 דיני המכרזים - הרי שהסיוע של גורמי המטה המקצועיים, כנהוג בארגון ממשלתי, נעשה
4 בשליחות מערכי החקירות והמודיעין ומטעמם, עבורם ולצרכיהם הבלעדיים, והם שימשו אפוא
5 כ"זרועם הארוכה". על-כן, בנסיבות המקרה דנן, המבחן בדבר תחולת החוק, אינו "פיזי", ולא
6 מתייחס לשאלה היכן מצוי המידע המבוקש אודות ההתקשרות עם החברות והיקפן הכספי, אלא
7 מבחן "מהותי" - בזיקה לשאלה, האם המסמכים המבוקשים נוצרו, נאספו או הוחזקו בידי מערכי
8 המודיעין והחקירות של המשטרה בלבד, ותשובה לכך חיובית; זאת בהיות המידע כולו מידע של
9 אגף המודיעין והחקירות (ראו והשוו: עת"מ (י-ם) 54247-04-15 בעניין התנועה לזכויות
10 דיגיטליות (לעיל)).

11
12 34. העובדה שהמשיבה החליטה לפרסם בעניינה של חברת סלברייט, מכוח דיני המכרזים,
13 נתונים על ההתקשרות עמה והיקפה, אינה יכולה להועיל לעותרים בעתירתם לקבלת מידע לפי
14 סעיף 17 לחוק חופש המידע; שכן רשות מינהלית שהמידע אשר ברשותה מוחרג מתחולת חוק
15 חופש המידע, בהתאם לסעיף 14(א) לחוק, אינה מנועה ממסירת מידע כזה או אחר לציבור, בין
16 בפרסום יזום ובין בפרסום מכוח חוק אחר, כמו למשל מכוח דיני המכרזים, חרף אי-תחולת חוק
17 חופש המידע על המידע המבוקש (עת"מ (י-ם) 54247-04-15, בעניין התנועה לזכויות
18 דיגיטליות (לעיל); בפסקה 43 לפסק-הדין). לכך יש להוסיף, כי פרסום יזום של מידע לכלל
19 הציבור מטעם הרשות, בין מכוח חובה שבחוק ובין מטעם אחר, אינו נתון תחת שבט ביקורתו של
20 בית-משפט זה בהליך דנן, לפי סעיף 17 לחוק חופש המידע שעניינו מסירת מידע למבקש מידע
21 לפי החוק הנ"ל (עת"מ (י-ם) 20183-12-22 אבוט מעבדות רפואיות בע"מ נ' הממונה על חוק
22 חופש המידע ברשות להגנת הצרכן וסחר הוגן (20.4.23) בפסקה 18). מכל מקום, הפרסום

בית-המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22801-07-22 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משטרת ישראל

- 1 בעניינה של סלברייט, היה פרסום פומבי יזום, מוגבל בהיקפו, בהתאם לדיני המכרזים, כאשר
2 מדובר בחברה שסיפקה למשיבה כלי לשימוש ראייתי גלוי; זאת בשונה מההתקשרות עם שתי
3 החברות, לגבי מוצרים ושירותים חסויים מעולמות התוכן של המודיעין והסייבר, אשר ועדות
4 המכרזים אישרו לקיימן בפטור ממכרז וללא פרסום ההחלטות, בהתאם לתקנות חובת המכרזים.
5
6 35. אין לקבל את טענת העותרים, שלפיה משנודע ברבים דבר עצם ההתקשרות של המשטרה
7 עם שתי החברות, בין מדו"ח מררי בדרך אחרת, הרי שאין עוד מקום להחרגת תחולת החוק על
8 המידע לפי סעיף 14(א)(9) בכל הנוגע לפרטים הנוגעים להתחייבויות החוזיות והכספיות, שהם
9 לשיטתם פרטים "טכניים" שעליהם לא ביקש המחוקק להגן בסעיף האמור. כפי שכבר צוין, רשות
10 מינהלית שהמידע אשר ברשותה מוחרג מתחולת חוק חופש המידע, בהתאם לסעיף 14(א) לחוק,
11 אינה מנועה ממסירת מידע כזה או אחר לציבור, בין בפרסום יזום ובין בפרסום מכוח חוק אחר
12 ובין בדרך אחרת; ואין בפרסום מטעמה, לא כל שכן "פרסום ברבים" שלא מטעמה, כדי להחיל
13 את חוק חופש המידע על המידע המבוקש, שהוחרג כאמור מתחולת החוק.
14
15 36. ככל שהעותרת מבקשת מהמשיבה מידע שהיה עליה לפרסם, על-פי הנטען, בהתאם
16 לדיני המכרזים - חוק חובת המכרזים, התשנ"ב-1992, ותקנות חובת המכרזים, התשנ"ג-1993 -
17 הרי שהמסגרת לכך אינה בבקשה לקבלת מידע לפי חוק חופש המידע, ובעתירה לפי סעיף 17
18 לחוק חופש המידע; אלא בהליך לפי דיני המכרזים, הכולל, פנייה מוקדמת לרשות לפי דיני
19 המכרזים, דבר שלא נעשה, והגשת עתירה מינהלית בענייני מכרזים, כנגד ההחלטה המינהלית.
20 כמפורט בכתב-התשובה, ועדות המכרזים של המשיבה אישרו את ההתקשרויות עם שתי החברות
21 בפטור ממכרז, וכן את אי-הפרסום המכרזים וההתקשרויות, מטעמים שנומקו בהחלטות חסויות.

בית-המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22801-07-22 התנועה לחופש המידע ואח' נ' משטרת ישראל

1 מכל מקום, העותרים אישרו והבהירו, כי אין הם מלינים בגדרה של עתירה זו על החלטות שניתנו
2 על-ידי ועדת המכרזים בעניין אי-פרסום ההחלטות על ההתקשרות עם החברות בפטור ממכרז.
3
4 37. אשר לסוגיית צירוף שתי החברות כמשיבות לעתירה, צודקת המשיבה בעמדתה, שלפיה
5 היה מקום לעשות כן, לפי תקנה 6(א) לתקנות בתי-משפט לעניינים מנהליים, כמי שעלולות
6 להיפגע מקבלת העתירה - הן העתירה המקורית, והן העתירה במתכונתה המצומצמת שנותרה;
7 בפרט, כאשר מתבקשת חשיפת התקשרויות חוזיות בינן לבין המשטרה, על כל המשתמע מכך.
8 עם זאת, לנוכח מסקנתי האמורה, כי דין העתירה להידחות מחמת אי-תחולת חוק חופש המידע
9 על המידע המבוקש, לפי סעיף 14(א)(9) לחוק, זאת על בסיס טיעוני המשיבה, לא נדרשתי
10 לשמיעת עמדת החברות בשלב המקדמי של הדיון בטענות הסף.

11

12

התוצאה

13

38. על-יסוד האמור לעיל, העתירה נדחית.

14

15

העותרים, יחד ולחוד, ישלמו למשיבה הוצאות בסך כולל של 9,000 ₪.

16

17

מזכירות בית-המשפט תמציא עותקים מפסק-הדין לצדדים.

18

19

ניתן היום, כ"ד באייר התשפ"ג, 15 במאי 2023, בהיעדר הצדדים.

20

יורם נועם, שופט עמית

21
22